

HOLDASTALPÚ

magakellettő giccs, sok szeretettel Kemény Lilinek

Elégedett vagyok az erdővel,
csöndes és fehér, a gyávább napsugarak
bújnak csak meg az ágak között.
Tükröződöm minden fatörzsben,
csipkebogyóval rúszszom a szám.

Holdastalpú cipőmben átvágok
egy zúzmarás ligeten,
a lábnyomaim szembejönnek,
puha orrukkal szimatolják a bokámat.

Álmaim a fészükre szállnak,
bevackolódnak a meleg tollak közé,
és elalszanak. Álmukban kirajzanak
a többi álommal a fák teteje fölé,
onnan nézik, ahogy odalenn

*típeg tovább a holdas cipőben.
Szemüvegben alszik otthon minden éjjel,
tollakat markol. Ablaka viharra nyílik,
szembogara a villámhárító.*

Szlukovényi Katalin

ÉDES

Úgy hiányoztál, mint a bonbonok
a dobozból, amikor kinyitottam.
Azt hittem, maradt még néhány darab,
nem néztem meg, nem is jutott eszembe,
mégis megnyugtató volt a tudat,
hogy vár rám még néhány falásnyi édes
vésztartalék. Aztán mikor nagyon
megkívántam, kiderült: rég megettük.
Néztem a formatervezett hiány
kagyló alakú mélyedéseit,
tested kihűlt lenyomatát az ágyon.